

НА ПЪРЗАЛКАТА.

Шумъ и глъчка,
Радостъ жива
По лица ни
Се разлива.

По земята
На широко
Снѣгъ се сипе.
Отъ високо.

Вѣтъръ вѣе,
Мразъ ни жили,
Но ще траятъ
Мажки сили.

Снѣжни топки
Ние свихме,
Една съ друга
Ги слѣпихме.

Ще изрѣжемъ
Съ тази лопата
Тукъ ржцѣтъ
Тамъ краката,

Но потрайте
Малко врѣме—
Вжгленъ трѣбва
Да се вземе.

За очитъ
Два ни стигатъ—
Брада, вѣжди
Сѣтѣхъ севдигатъ

А мустаци
Ще му сложимъ
Тамъ отъ вълна
Както можемъ.

И съ лулата
Въвъ устата
Тукъ до утрѣ
Насъ ще чака.